

Книга Даниїла — номер дев'яносто три

Розкриття пророчої трилогії Рима: від стародавнього язичництва до сучасного обману

Jeff Pippenger

2024-02-26

Книга пророка Даниїла стверджує, що саме Рим утверджує видіння, і це розуміння заперечували протестанти часів міллеритського руху, коли Вільям Міллер вказав на цей факт. В останні дні все ще саме Рим утверджує видіння, і сьогодні лаодикійський адвентизм відстоює погляд занепопалого протестантизму, що «грабіжники твого народу» — це Антіох Епіфан. Народ завіту, який у міллеритській історії було обійдено стороною, протиставився тій самій істині, якій нині протиставився народ завіту останніх днів, який тепер також обійдено стороною. Соломон сказав це влучно:

Що було, те й буде; і що робиться, те й буде робитися; і немає нічого нового під сонцем.
Чи є щось, про що можна сказати: Ось, це нове? Воно вже було віддавна, ще перед нами.
Екклесіяст 1:9, 10.

У пророчому сенсі існують три прояви Риму, і перші два прояви визначають характеристики третього, бо істина утверджується на підставі свідчення двох.

А якщо він не послухає тебе, то візьми з собою ще одного або двох, щоб устами двох чи трьох свідків було підтвержене кожне слово. Матвія 18:16.

Релігія язичницького Риму була язичництвом, а язичництво є підробкою істинної релігії. Це не стільки підробка в тому сенсі, у якому говорять про фальшиві гроші, бо язичництво насправді зовсім не схоже на істинну релігію. Але в пророчому сенсі воно має ознаки підробки. Місто Рим є фальшивою копією Єрусалима і має храм (Пантеон), який був підробкою храму в Єрусалимі. Релігійні практики язичництва неосвячені і диявольські, але вони являють собою сатанинську підробку релігійних практик. Голову релігії язичницького Риму титулували Pontifex Maximus. «Pontifex Maximus» спершу означав головного жерця державної релігії в Стародавньому Римі; його витоки сягають ранньої Римської республіки. З часом він став пов'язуватися з політичною та релігійною владою і зрештою перетворився на титул, який сьогодні використовує Папа Римський у Римо-католицькій церкві.

Титул верховного жерця язичницького Рима — Понтифекс Максимус; це також титул верховного священнослужителя папського Рима і латинський термін, що означає «Найвеличніший Верховний Понтифік». Він був верховним жерцем державної римської релігії, зокрема культу бога Юпітера. Понтифекс Максимус мав значну релігійну владу та обов'язки, зокрема нагляд за різними релігійними обрядами й забезпечення належного функціонування римського релігійного календаря. Понтифекс Максимус очолював Колегію понтифіків (Collegium Pontificum), групу жерців, відповідальних за тлумачення й підтримання ритуалів римської релігії.

Верховним священнослужителем як язичницького, так і папського Риму був Pontifex Maximus; отже, титул глави сучасного Риму, природно, також буде Pontifex Maximus. Релігією язичницького Риму було язичництво, а релігією папського Риму було і досі є язичництво, але прикрите сповіданням християнства, і релігією Риму останніх днів, сучасного Риму, буде язичництво, прикрите сповіданням християнства.

І язичницький, і папський Рим мали визначений період часу, протягом якого вони мали правити верховно. Язичницький Рим мав правити верховно протягом трьохсот шістдесяти років на виконання пророцтва про час із одинадцятого розділу книги Даниїла, двадцять четвертого вірша.

Він увійде мирно навіть у найзаможніші місця провінції; і зробить те, чого не робили ні його батьки, ні батьки його батьків; роздасть між ними здобич, нагробоване та багатства; так, і замишлятиме задуми проти твердинь, навіть на певний час. Даниїла 11:24.

Предметом двадцять четвертого вірша є язичницький Рим, адже він став предметом у шістнадцятому вірші й залишається ним до тридцять першого вірша. Ми розглянемо ці вірші окремо в наступних статтях, а тут лише зазначимо, що пророцтво вказує: язичницький Рим пануватиме безроздільно протягом трьохсот шістдесяти років, що представлено тим, що Рим «передбачає» свої «задуми проти твердинь, навіть на час». Слово, перекладене як «against», насправді означає «from», і вірш говорить, що Рим керуватиме світом «з» «твердинь», тобто з Міста Рима, і робитиме це протягом «часу», який становить триста шістдесят років.

Язичницький Рим почав панувати безроздільно після битви при Акції у 31 році до н. е. і продовжував панувати безроздільно до 330 року н. е., коли Костянтин переніс столицю імперії з оплоту Міста Риму до Міста Константинополя. Тоді імперія розпочала свій сумнозвісний занепад. Місто Рим було пророчим «оплотом» для язичницького Риму, і коли той правив із того міста, він був непереможний. У війнах, що настали після перенесення Костянтином столиці, Місто Рим стало мішенню нападу з боку Генсерика та варварських племен, що вторглися, які представлені першими чотирма Сурмами восьмого розділу Одкровення.

З цієї причини в книзі Даниїла, одинадцятий розділ, тридцять перший вірш, "війська" (язичницький Рим), що стали на підтримку папства, спершу осквернили "святиню твердині". Місто Рим є пророчою "святинею твердині" як для язичницького, так і для папського Риму, бо у 330 році, з перенесенням язичницької влади до Константинополя, місто Рим було залишено папському Римові, який набирив сили. Через це в Об'явленні, тринадцятий розділ, другий вірш, сказано, що дракон (язичницький Рим) дав папському Риму його "престол". "Престол" — це місце, звідки править влада, і від 538 року аж до 1798 року папський Рим панував верховно, як і язичницький Рим панував верховно протягом "часу".

Пророцтво визначає конкретний період часу, коли і язичницький, і папський Рим пануватимуть безроздільно, і робитимуть це зі свого осідку влади, яким було місто Рим. Непереможність язичницького Риму закінчилася, коли він залишив місто Рим, що знаменувало кінець трьохсот шістдесяти років, представлених як «час» у двадцять четвертому вірші, а коли у 1798 році закінчилися тисяча двісті шістдесят років папського панування, Наполеон наказав вивезти папу з міста Рима, і він помер у вигнанні.

Язичницький Рим і Папський Рим засвідчують, що сучасний Рим безроздільно пануватиме протягом визначеного пророчого періоду в останні дні. «Часу більше не буде», але період папського переслідування в останні дні — це конкретний період, що починається з близького недільного закону у Сполучених Штатах і триває аж до закриття випробувального часу для людства, коли Михаїл встане і проголосить: «Хто несправедливий, нехай і далі чинить несправедливість; і хто нечистий, нехай і далі опоганюється; а хто праведний, нехай і далі чинить праведність; і хто святий, нехай і далі освячується».

Язичницький Рим переслідував християн у Колізеї в місті Римі протягом своєї кривавої історії, а християнські історики оцінили, що під час Темних віків папського правління сто мільйонів мучеників було вбито папством, але папство заперечує цю заяву і встановлює оцінку на рівні близько п'ятдесяти мільйонів. І язичницький, і папський Рим переслідували Божих вірних, і сучасний Рим також переслідуватиме Божих вірних в останні дні.

«Багатьох ув'язнять, багато хто втікатиме, рятуючи своє життя, з міст і містечок, і багато хто буде мучениками заради Христа, стоячи на захисті істини». Вибрані вісті, книга 3, 397.

Язичницький Рим подолав три географічні перешкоди у процесі встановлення контролю над світом. Папський Рим подолав три географічні перешкоди у процесі встановлення контролю над світом. Сучасний Рим перемиг Царя Півдня (атеїстичний Радянський Союз) у 1989 році, а далі скине прекрасну землю (Сполучені Штати) під час недільного закону, який незабаром буде запроваджено. Потім він подолає Єгипет (увесь світ).

Усе суспільство поділяється на два великі класи: покірних і непокірних. В якому класі ми опинимося?

Ті, хто додержуються Божих заповідей, ті, хто живуть не одним лише хлібом, а кожним словом, що виходить із уст Божих, складають Церкву живого Бога. Ті, хто обирають іти за Антихристом, є підданими великого відступника. Ставши під прапором Сатани, вони порушують Божий закон і спонукають інших порушувати його. Вони намагаються так формувати закони держав, щоб люди виявляли свою вірність земним урядам, потоптуючи закони Божого Царства.

Сатана відволікає уми неважливими питаннями, щоб вони не могли ясно й чітко бачити справи надзвичайної важливості. Ворог планує ввійти весь світ у свої тенета.

"Так званий християнський світ має стати ареною великих і вирішальних дій. Люди при владі ухвалють закони, що контролюватимуть сумління, за прикладом Папства. Вавилон змусить усі народи пити вино гніву її розпустити. Кожен народ буде залучений." Видання рукописів, том 1, 296.

Щоб захистити істину, яка ототожнює «прекрасний край» у Даниїла одинадцятого розділу, вірш сорок перший, як символ Сполучених Штатів, Лев з племені Юди відкрив дослідникам пророцтво останніх днів принцип потрійного застосування пророцтва. Світло з тих останніх шести віршів було встановлено шляхом застосування історії, представленої «щоденним» у книзі Даниїла, як викладено у вірші тридцять першому одинадцятого розділу Даниїла, до останніх шести віршів розділу. Та сама фундаментальна істина («щоденне»), яка стала ключем пророчої схеми Міллера, також породила пророчу схему останніх днів. Схема Міллера ґрунтувалася на двох спустошувальних силах язичництва й папства, які переслідували Божий народ, а схема останніх днів ґрунтується на трьох спустошувальних силах, які переслідують Божий народ в останні дні.

Помноження знання, представлене в останніх шести віршах одинадцятого розділу книги Даниїла, які вказують на помноження знання, що прийшло у 1989 році, а також символізоване рікою Хіддекель, було зустрінуте опором з боку ворогів істини. Цей опір привів до розуміння принципу потрійного застосування пророцтва, який спочатку був розпізнаний як потрійне застосування щодо Риму — тема, що утверджує бачення пророчої історії.

Де немає видіння, народ гине; а хто дотримується закону, той щасливий. Приповісті 29:18.

Потрійне застосування трьох проявів Рима вказує на те, що релігія язичницького і папського Рима — язичництво, і що їхньою релігією керує чоловік із титулом Понтифекс Максимус. Ці два прояви Рима вказують на те, що три географічні сили будуть усунуті заздалегідь, перед тим як вони правитимуть верховно протягом визначеного часу, і що вони правитимуть із міста Рима на семи пагорбах, яке є їхнім святилищем сили. Обидва свідчили про те, що вони переслідували вірний Божий народ. Тому на підставі цих двох свідків ми знаємо, що релігія сучасного Рима буде язичництвом і що нею керуватиме Папа Римський, титул якого — Понтифекс Максимус.

Перш ніж велика блудниця візьме під контроль і пануватиме безроздільно, сучасному Риму доведеться подолати три перешкоди, і перша перешкода вже в минулому — з крахом Радянського Союзу у 1989 році, атеїстичного ворога Риму, що протистояв його владі в Європі. Наступну перешкоду буде повалено, коли невдовзі у Сполучених Штатах буде запроваджено недільний закон, а тоді Організація Об'єднаних Націй віддасть свою владу сучасному Риму на короткий час. Коли він повністю утвердиться у владі, розпочнеться переслідування останніх днів.

Книга Даниїла, а особливо восьмий розділ Книги Одкровення, окреслюють пророчі риси Рима, що сприяють правильному розумінню сучасного Рима. Однією з таких рис був поділ

Римської імперії на Схід і Захід, здійснений Костянтином у 330 році. Язичницький Рим і папський Рим, розглянуті разом, також свідчать про двоїсту природу Рима. Поділ, здійснений Костянтином, який призвів до появи західного й східного Рима, є другим свідченням на користь язичницького та папського Рима. Костянтин установив світську владу на Сході, а церковну владу залишив на Заході. Язичницький Рим уособлював державне управління, а папський Рим — церковне управління. Схід був державним управлінням, Захід — церковним, як це символічно представлено залізом і глиною другого розділу Книги Даниїла, або чоловічим рогом і жіночим рогом восьмого розділу Книги Даниїла, або хижими звірами сьомого розділу Книги Даниїла та жертвними тваринами восьмого розділу Книги Даниїла.

Сучасний Рим також буде двояким за своєю природою, складатиметься з поєднання церкви й держави, заліза й глини, а також церковного й державного устрою, але Сучасний Рим також є трояким за своєю природою. У восьмому розділі Одкровення і Західний, і Східний Рим були буквально й символічно поділені на три. Костянтин, правлячи зі Східного Риму, буквально поділив своє царство між трьома синами, а Західний Рим був символічно представлений сонцем, місяцем і зорями, які означали тричастинну форму правління, яку застосовувала Римська імперія. Отже, Сучасний Рим, хоча й двоякий — щодо церковного й державного устрою, — також уособлюватиме тричастинний союз, представлений драконом, звіром і лжепророком.

Прояви язичницького та папського Риму окреслюють складний пророчий устрій остаточного Сучасного Риму. Саме потрійний союз, що відбудеться при незабаром запровадженому Недільному законі, веде світ до Армагеддону. Це всесвітній «Образ звіра», який є символом поєднання Церкви і Держави. Його головою є Pontifex Maximus, який править з Міста Рима, що є осідком його влади. Світську владу людини гріха забезпечить Організація Об'єднаних Націй, а світ буде змушений прийняти потрійну, але водночас двоїсту систему антихриста під примусовим тиском Сполучених Штатів. Отже, так само, як язичницький Рим (дракон) у тринадцятому розділі Об'явлення, вірші другому, дав папству «свою силу, престол і велику владу», Сполучені Штати, як це типологічно показано язичницьким Римом, здійснюють ті самі три справи для сучасного Риму. Престол — це місто-держава Ватикан у місті Римі на семи пагорбах, влада — це Організація Об'єднаних Націй, а сила — це Сполучені Штати. Разом вони ведуть світ до місця, де папство «прийде до свого кінця, і ніхто не допоможе йому».

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

І шостий ангел вилив чашу свою на велику ріку Євфрат; і вода її висохла, щоб була приготована дорога царям від сходу сонця. І я побачив трьох нечистих духів, подібних до жаб, що виходили з уст дракона, і з уст звіра, і з уст лжепророка. Бо це духи бісівські, що чинять чудеса, виходять до царів землі та всього світу, щоб зібрати їх на бій великого дня Бога Всемогутнього. Ось, приходжу як злодій. Блаженний, хто пильнує і зберігає одягу свою, щоб не ходити нагим, і щоб не побачили його сорому. І він зібрав їх до місця, що зветься єврейською мовою Армагеддон. І сьомий ангел вилив чашу свою

в повітря; і пролунав великий голос із небесного храму, від престолу, який сказав:
Сталося. Об'явлення 16:12–17.